

selve vor Lovgivning er det jo anerkendt, at Staten stiller sig saaledes overfor Sejskibene, at den træder ind og deltager i Forsikringen.

Det af Sejskibsrederne indsendte Andragende har været behandlet af Handelsministeriet, af Navigationsdirektøren, af Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart og endelig af Arbejderforsikrings-Raadet, som har formet Lovforslaget, som det her foreligger. Det gaar ud paa at indføre en Ændring i den gældende Ulykkesforsikringslov, hvorved Indenrigsministeren bemyndiges til at meddele Foreningen, som har med denne Forsikring at gøre, Anerkendelse til indtil videre at overtage det Ansvar, som Sejskibsredere i Anledning af de nuværende Krigsforhold maatte paatage sig overfor deres Mandskaber ved indtrædende Ulykkestilfælde ud over det, som paahviler dem i Henhold til Loven. Det er Hensigten, at Statskassen efter det Forbillede, der er givet i den gældende Lov, skal udrede Halvdelen af de Erstatninger, der udbetales i Henhold til denne overordentlige Forsikring. Jeg tror, alle vil erkende, at det er rimeligt, at man kommer Skibsfarten til Hjælp. Den er i de nuværende Tider saa nyttig og heldbringende for Landet, at det vilde være ganske urimeligt, om Sejskibenes Personale ikke blev stillet saaledes, at de med nogen Tryghed kunde gaa til deres i disse Tider saa særlig farefulde Erhverv.

Under Forhandlingen i Folketinget blev det fremdraget, at man havde drøftet den Tanke, at Staten, saafremt Ulykke skulde indtræffe i vor Dampskibsfart, Sejskibsfart og Fiskeri, skulde yderligere træde til og yde dem, som blev Invalider derved, eller de omkomnes efterladte en yderligere Erstatning, en Hædersgave for deres Væretagelse af dette Hverv. Fra alle Sider i det andet Ting og fra Ministeriets Side blev der yttret Tilslutning til denne Tanke, men det er altsaa noget, der ligger ud over det her fremsatte Lovforslag, som kun gaar ud paa at bemyndige Indenrigsministeren til at lade Staten overtage en Del af Ansvaret, saaledes at Sejskibsmandskabernes Kaar kan blive de samme som Dampskibsmandskabernes. Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings velvilligste Behandling.

Dalsgaard: Ved Lov Nr. 54 af 1. April 1905 er der skaffet Søfolk Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Søfartsvirksomhed. Byrden ved denne Forsikring er lagt over paa Rederne, dog med

den Undtagelse, at for Sejskibsredernes Vedkommende skal Staten betale indtil Halvdelen af Præmien, dog ikke udover 12 Kr. pr. forsikret Person. At denne Bestemmelse blev truffet i 1905, skyldtes naturligvis den Omstændighed, at Sejskibsrederne ikke er saa godt stillede som Dampskibsrederne, at deres økonomiske Basis er daarligere og deres Fortjeneste i Regelen mindre. I Finansaaret 1913—14 var Statskassens Tilskud til dette Formaal 28,441 Kr. 87 Ø. Siden Krigen udbrød, er Faren ved Søfartsvirksomhed jo blevet meget stærkt forøget, og dette har, som nu oplyst af den højtærede Minister, medført, at Dampskibsrederne for deres Vedkommende har væsentlig forhøjet de Erstatninger, der skal betales til Søfolk efter Ulykkestilfælde, som skyldes Krigsforanstaltninger. Da det nu er naturligt, at man stiller de Sømænd, der sejler med Sejskibe, lige saa gunstigt som dem, der sejler med Dampskibe, og da Sejskibsrederne, som den ærede Indenrigsminister nævnedes, paa forskellige Maader er mindre heldigt stillede, og tilmed Faren ved at sejle med Sejskibe, naar det drejer sig om farefulde Færvande, vel nærmest er større end ved Sejladsen med Dampskibe, synes jeg, det kun er en naturlig og rimelig Konsekvens af Bestemmelsen i Loven af 1. April 1905, at Statskassen ogsaa bidrager med Halvdelen til den forøgede Erstatning, som skal udredes til Sejskibssøfolk efter Ulykkestilfælde, som skyldes Krigsforanstaltninger, og det er jo det, Lovforslaget gaar ud paa. Jeg kan derfor anbefale Lovforslaget, som det foreligger, og anbefale det paa mit Partis Vegne.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, der, som den højtærede Minister nævnedes, har været fremme i Folketinget under Sagens Behandling: om der ikke var Grund til for Staten at gøre noget yderligere for de Søfolk og Fiskere, som maatte komme til Skade paa Grund af Krigsforanstaltninger, end det, der allerede er gjort, og det, som tilsigtes her, en Tanke, som er mødt med Sympati saavel fra Ministerens Side som fra alle Partiers Side i Folketinget, skal jeg sige, at ogsaa Venstrepartiet her i Landstinget har al Sympati for en saadan Tanke, men jeg skal ikke nærmere komme ind paa at omtale, hvordan man kunde tænke sig dette udformet.

Tvede: Ogsaa jeg skal tillade mig paa Meningsfællers og egne Vegne at anbefale dette Lovforslag til hurtigt Fremme. Vi erkender til fulde, at Sejskibsrederne